

ליקוטי מוהר"ן – תורה י'

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם וכו'

א. כְּשֵׁישׁ, חס ושלום, דינים על ישראל על ידי רקודים והמחאת כף אל כף נעשה המתקת הדינים.

ב. כי עקר גדלתו של הקדוש ברוך הוא הוא שגם העכו"ם ידעו שיש אלהים שליט ומושל, כמובא בזהר 'כד אתא יתרו ואמר: "כי עתה ידעתי כי גדול ה'" וכו', כְּדִין אתיקר ואתעלא שמה עלאה'

ג. ולעכו"ם אי אפשר להם לידע גדלתו של הקדוש ברוך הוא כי אם על ידי בחינת יעקב כמו שכתוב: "בית יעקב לכו ונלכה באור ה'" כי הוא גלה אלקותו של הקדוש ברוך הוא יותר משאר האבות כי אברהם קראו הר ויצחק קראו שדה ושדה הוא יותר משג ונצרך להעולם מהר ויעקב קראו בית שהוא מקום ישוב לבני אדם יותר משדה הינו שיעקב קרא את מקום הבית המקדש שהוא מקום התפילה בית שהוא מקום ישוב לבני אדם כי העלה את התפילה מהר ושדה לבחינת בית שיש בו תפיסה לבני אדם יותר מהר ושדה כי בבחינת בית יש גם לעכו"ם השגה כמו שכתוב: "כי ביתי בית תפילה יקרא לכל העמים" וכשהוא בבחינת בית כְּדִין אתיקר שמה עלאה כנ"ל וזה פרוש: "גדול ה' ומהלל מאד" כלומר אימתי גדול ה' ? כשהוא מהלל מאד מסטרא דמותא, שהוא בחינת עכו"ם [כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה על פסוק: "והנה טוב מאד" "מאד" "זה מלאך המות"'] כשהוא מהלל מהם אזי הוא גדול כי הוא עקר גדלתו ואימתי הוא מהלל מהם ? "בעיר אלקינו הר קדשו" דהינו כשבחינת הר נעשה עיר אלקינו שהוא ישוב בני אדם בחינת בית, שהוא משג יותר מהר ושדה דהינו כשמעלין את בחינת התפילה מבחינת הר לבחינת עיר ובית שאז יש גם לעכו"ם השגה כנ"ל אז דיקא גדול ה' כי זה עקר גדלתו יתברך כשגם הרחוקים יודעים ממנו יתברך כנ"ל

ד. וענין זה להעלות התפילה מבחינת הר ושדה לבחינת בית בחינת עיר אלקינו כְּדִי שיתגלה מלכותו גם לעכו"ם שיהיה להם גם כן השגה באלקותו יתברך שמו אי אפשר להעשות כי אם על ידי צדיקי הדור כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה 'מי שיש לו חולה בתוך ביתו, ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים' כי עקר התפילה אינם יודעים כי אם צדיקי הדור. כי יש בעלי גאונה שאינם רוצים שילכו לצדיקים ואומרים שהן בעצמם יכולים להתפלל ומונעים גם אחרים כְּשֵׁישׁ להם צער או חולה לילך לצדיקים...

ה. והעצה היעוצה לבטל הגאונה שהיא העבודה זרה כמו שכתוב: "תועבת ה' כל גבה לב" העקר הוא על ידי התקרבות לצדיקים כמובא בתקונים 'בתרועה דאיהו רוחא, אתעביר אל אחר' וצדיק הוא בחינת רוחא כמו שכתוב: "איש אשר רוח בו" ועל דו נקע רוח גבוה, אל אחר ונעשה מאחר, אחד כי הוא קוצא דאות ד' שממנו ארבע רוחות כמו שכתוב: "כה אמר ה' מארבע רוחות באי הרוח" וזה לשון תרועה לשון: "תרעם בשבט ברזל" כי הוא משבר רוח גבוה אל אחר, כפירות.

ו. וזה בחינת רקודין והמחאת כף כי רקודין והמחאת כף נמשכין מבחינת הרוח שבלב, כנראה בחוש כי על ידי שמחת הלב הוא מרקד ומכה כף אל כף וכמובא בתקונים: 'והאי רוחא נשב בשית פרקין דדרועא ובשית פרקין דשוקין' והיא בחינת המחאת כף ובחינת רקודין וזהו בחינת: "לבו נשא את רגליו" הינו על ידי הרוח שבלב באים הרקודין הינו על ידי הצדיק שהוא בחינת רוח כנ"ל נתבטל הגאון כנ"ל כמו שכתוב: "אל תבואני רגל גאון" ונתבטל העבודת אלילים כמו שכתוב: "ורחצו רגליכם" וזה עבודת אלילים. וכשנתעלה הרגליו על ידי הרקודין בחינת נשא לבו את רגליו ונתבטל הגאון, הינו העבודה זרה על ידי זה נמתקו הדינים כי כ'ל זמן שישי עבודה זרה בעולם, חרון אף בעולם' וכשנתעבר העבודה זרה נתעבר החרון אף ונמשכין חסדים ואז הרגליו הם בבחינת רגלי חסידיו הינו בבחינת חסדים הינו בחינת "חסדי דוד הנאמנים" הנאמנים דיקא, כי נתבטלו המינות והכפירות וגם זה בחינת המחאת כף כי על ידי הרוח נתגלה הארת הידים כמו שכתוב: "קול דודי דופק" דופק' זה בחינת רוח, כמובא בתקונים וסמיך לה: "דודי שלח ידו מן החור" זה בחינת התגלות הארת הידים הינו בחינת המחאת כף ואז נתבטל העבודה זרה, הינו הכפירות וזה בחינת: "ויהי ידיו אמונה" נמצא, שעל ידי הצדיק הינו בחינת רוח שבלב נתגלה הארת הידים והרגלים הינו בחינת רקודין והמחאת כף ונתבטל הגאון והכפירות ונתרבה האמונה ואז נתקיים: "רגלי עמדה במישור" שהוא בחינת אמונה כי המינות היא בחינת נטיו רגלי כמ"ש "כמעט נטיו רגליו" שנאמר שם על שהשיאו לבו למינות, כמבאר שם ו"רגלי עמדה במישור" מורה על אמונה ואז נתקיים "ויהי ידיו אמונה".

ז. והתורה היא גם כן בחינת ידיו ורגליו כי יש בהתורה נגלה ונסתר נגלה הוא בחינת ידים כמו שכתוב: "דודי שלח ידו מן החור" מן החור' הינו חרות על הלוחות, שהוא בנגלה ונסתר הם בחינות רגליו כמאמר חכמינו, זכרונם לברכה: "חמוקי ירכיז" מה ירד בסתר' וכו' וכלליות התורה נקראת לב שמתחלת ב"בית" ומסיימת ב"למד" ששם משפן הרוח דנשיב בשית פרקין דדרועין ושית פרקין דרגליו הינו בנגלה ובנסתר

ח. וזה בחינת מרדכי ואסתר, והמן בחינות פורים בחינת גורל שהפיל המן בחינת עמר שעורים כי המן בחינת העבודת אלילים כמאמר חכמינו, זכרונם לברכה, שעשה עצמו עבודת אלילים ובשביל זה הפיל פור הוא הגורל בחדש שמות בו משה כי משה הוא מבטל העבודה זרה ובשביל זה נקבר מול בית פעור כדי לבטל העבודה זרה שבפעור כמו שדרשו רבותינו ז"ל כי משה גימטריא חרון אף כי הוא מבטל חרון אף של העבודה זרה כי הוא קבל התורה שהוא בחינת ידיו ורגליו כנ"ל שעל ידיהם נתבטל העבודת אלילים כנ"ל ועל כן הפיל פור בירח שמות בו משה כי חשב כי כבר מת משה המבטל כח העבודת אלילים ואין עוד מי שיוכל לבטל כח העבודת אלילים אבל מרדכי ואסתר היה להם כח לבטל העבודת אלילים של המן ובשביל זה בימיהם קבלו ישראל התורה מחדש כמאמר חכמינו ז"ל "קיימו וקבלו" קיימו מה שקבלו כבר' וזה קיימו וקבלו קיימו, זה בחינת רגליו וקבלו, זה בחינת ידיו והוא בחינת התורה בעצמה כנ"ל וזה בחינת מרדכי ואסתר מרדכי מר דרור דרור, לשון חרות זה בחינת ידים כמו שכתוב: "דודי שלח ידו מן החור" כנ"ל ואסתר הוא בחינת שוקין מה ירד בסתר כנ"ל וזה לשון פורים הינו ביטול העבודת אלילים כמו שכתוב: "פורה דרכתי לבדי ומעמים

אין איש אתי" ועל ידי הארת מרדכי ואסתר הינו בחינת הידיו ורגליו נתבטלו הפירות ונתרבה אמונה בעולם על ידיהם כמו שכתוב: "ויהי אמן את הדסה" ובה פתיב: "כאשר היתה באמנה אתו" כי שניהם הם בחינת אמונה וזה נעשה על ידי הרוח פני"ל וזה בחינת 'אסתר ברוח הקדש נאמרה' הינו בחינת "לבן נשא את רגליו" כי עקר העפוי"ם תלוי בה שהיא בחינת רגליו כמו שכתוב: "רגליה יורדות מות" ועל כן עקר תקון העבודת אלילים על ידיה ועל כן דיקא 'אסתר ברוח הקדש נאמרה' אף שפאמת תקון העבודת אלילים הוא גם כן על ידי מרדכי פני"ל רק מחמת שעקר העבודת אלילים תלוי בה ועל כן על ידיה עקר התקון ועל כן נקראת המגלה על שם אסתר והינו דיקא 'אסתר ברוח הקדש נאמרה' כי הרוח הוא בלב ועל ידו נתגלה הארת הידים והרגלים רק העקר תלוי בהרגלים, בחינת אסתר...

י. וזה פרוש: 'ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם' כי איתא במכילתא: 'אשר תשים לפניהם השוו אשר לאיש לכל דינים שבתורה פרוש, לכל דינים שבתורה שצריך להמתיקם צריך להשוות, הינו ליחד, קדשא בריך הוא ושכינתה שהוא בחינת אשה ואיש בחינת מרדכי ואסתר וזה פרוש: 'ואלה כל מקום שנאמר ואלה, מוסיף על הראשונים' בחינת תוספת ורבו בחינת גאון, עבודה זרה כמו שכתוב: "לא מרבכם חשק ה'" שפרשו גאון וזה בחינת: 'מוסיף על הראשונים' שהוא בחינת המן עמלק כמו שכתוב: "ראשית גוים עמלק" ותקונו: המשפטים, בחינת רוח כמו שכתוב: "ולרוח משפט וכו' משיבי מלחמה" כי על ידי הרוח נתתקן הגאון והעבודת אלילים פני"ל אשר תשים לפניהם הינו 'השוו אשר לאיש לכל דינים שבתורה' הינו בחינת המתקת הדינים כי 'כל זמן שיש עבודת אלילים בעולם, חרון אף ודינים בעולם' ועל ידי הרוח הנ"ל נתיחד קדשא בריך הוא ושכינתה ונמתקין הדינים ונסתלק חרון אף מן העולם והנה, כלל הדברים אלו שעל ידי הצדיק, שהוא בחינת הרוח אתעבר אל אחר, כפירות ועל ידי הרוח באים רקודין והמחאת כף כי על ידי הצדיק שהוא בחינת הרוח נתעלו הרגליו, ונתגלה הארת הידים, ונתרבה האמונה כמבאר למעלה ועל כן פתיב ביוסף, שהוא בחינת הצדיק "ובלעדף לא ירים איש את ידו ואת רגליו" כי בלעדף בחינת יוסף, שהוא בחינת הצדיק אי אפשר להעלות ולהרים הידים והרגלים פני"ל והנה, מכלל הדברים אתה שומע שנגלה הוא בחינת ידים ונסתר הוא בחינת רגליו בחינת מרדכי ואסתר ואף שנסתר הוא למעלה מנגלה עם כל זה התגלות הנגלה הוא במקום גבוה, דהינו הידים והנסתר ברגליו, שהיא למטה מידיים והענין עמק אף הוא ענין שכתוב בזוהר, תנאים בשוקין ואמוראים בידין ואף שהתנאים למעלה מאמוראים מכל מקום הם במקום שהוא למטה ממקום האמוראים וכן נביאים וכתובים וכבר מבאר על זה תרוץ.